Meldunek 12/B/99

o zachorowaniach na choroby zakaźne i zatruciach związkami chemicznymi zgłoszonych w okresie od 16.12 do 31.12.1999 r.

Jednostka chorobowa	Meldun	ek 12/B	Dane sku	mulowane
(symbole wg "Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych" ICD-10)	16.12.99. do 31.12.99.	16.12.98. do 31.12.98.	1.01.99. do 31.12.99.	1.01.98. do 31.12.98.
Choroba wywołana przez ludzki wirus upośl.odp.: ogółem (B20-B24) Dur brzuszny (A01.0) Dury rzekome A.B.C. (A01.1-A01.3) Salmonelozy: ogółem (A02) Czerwonka bakteryjna /szigeloza/ (A03) Inne bakteryjne zakażenia jelitowe: ogółem (A04) Wiusowe i inne określone zakażenia jelitowe: ogółem (A08)	3 1 476 8 164 63	20 - 404 7 125 72	103 7 1 23463 292 3703 1417	127 2 4 26739 555 4146 698
Biegunki u dzieci do lat 2: ogółem (A04; A08; A09) w tym: BNO, prawdopodobnie pochodzenia zakaźnego (A09)	573 426	505 390	13123 9674	12746 9318
Tężec: ogółem (A33-A35) Błonica (A36) Krztusiec (A37) Szkarlatyna /płonica/ (A38)	118 437	62 408	21 - 865 9694	22 2871 16206
Zapalenie opon mózgowych: razem w tym: meningokokowe (A39.0) wywołane przez <i>Haemophilus influenzae</i> (G00.0) inne bakteryjne, określone i nie określone (G00.1-G00.9) wirusowe, określone i nie określone (A87; B00.3; B02.1) inne i nie określone (G03)	77 5 2 38 24 8	145 6 9 50 64 16	2196 118 63 806 1016 193	3024 131 101 900 1666 226
Zapalenie mózgu: razem w tym: meningokokowe i inne bakteryjne: ogółem (A39.8; G04.2) wirusowe, przenoszone przez kleszcze (A84) inne wirusowe, określone (A83; A85; B00.4; B02.0; B25.8) wirusowe, nie określone (A86) poszczepienne (G04.0) inne i nie określone (G04.8-G04.9)	28 9 1 6 8	30 5 9 2 9	488 104 101 36 166 1	581 85 208 32 164 1 91
Riketsjozy: ogółem (A75-A79) Ostre nagminne porażenie dziecięce, łącznie z poszczepiennym (A80) Ospa wietrzna (B01) Odra (B05) Różyczka: ogółem (B06; P35.0)	6754 3 738	6794 2 668	103966 100 30946	1 1 152063 2255 43239
Wirusowe zap. watroby: typu A (B15) typu B (B16; B18.0-B18.1) typu C (B17.1; B18.2) typu B+C (B16; B18.0-B18.1 + B17.1; B18.2) inne i nieokreśl.(B17.0;B17.28;B18.89;B19)	30 183 118 9 16	107 199 94 5 17	1022 3359 1836 150 359	2011 3925 1561 149 460
Świnka /nagminne zapalenie przyusznicy/ (B26) Włośnica (B75) Świerzb (B86) Grypa: ogółem (J10; J11)	1182 7 872 986	8271 7 602 38340	90201 85 17543 2344770	217452 33 18163 825345
Bakteryjne zatrucia pokarmowe: razem w tym: salmonelozy (A02.0) gronkowcowe (A05.0) jadem kiełbasianym /botulizm/ (A05.1) wywołane przez Clostridium perfringens (A05.2) inne określone (A05.3-A05.8) nie określone (A05.9)	590 472 - 3 - 1 114	476 396 - 6 - 74	27131 23410 353 97 - 65 3206	30515 26675 375 93 1 37 3334
Zatrucia naturalnie toksycznym pokarmem: ogółem (T62) w tym: grzybami (T62.0)	2 2	4 3	143 126	232 209
Inne zatrucia: ogółem (T36-T60; T63-T65) w tym: pestycydami (T60) lekami, prep.farmakologicznymi i subst.biolog. (T36-T50) alkoholem (T51)	511 1 245 110	302 3 107 87	7401 122 4320 1388	8311 118 4603 1687
Ostre porażenia wiotkie u dzieci (0-14 lat)	5	2	74	52

Meldunek 12/B/99

Zachorowania zgłoszone w okresie 16-31.12.1999 r. wg województw

	ludzki wirus (B20-B24)		A01.13)	(00)		5:	5)			Zapalenie opon mózgowych		Zapalenie mózgu	
Województwo	Choroba wyw.przez ludz upośl. odp.: ogółem (B2	Dur brzuszny (A01.0)	Dury rzekome A.B.C. (A01.13)	Salmonelozy: ogółem (A02)	Czerwonka bakteryjna /szigeloza/ (A03)	Biegunki u dzieci do lat ? ogółem (A04; A08; A09)	Tężec: ogółem (A33-A35)	Krztusiec (A37)	Szkarlatyna (A38)	Ogółem (A39.0; A87; B00.3; B02.1; G00; G03)	w tym: meningokoko- we (A39.0)	Ogółem (A39.8;A83-86; B00.4; B02.0; B25.8; G04.0; G04.2; G04.89)	w tym: wirusowe, prz. przez kleszcze (A84)
POLSKA	3	1	-	476	8	573	-	118	437	77	5	28	1
Dolnośląskie	1	-	-	33	-	30	-	3	39	3	-	2	-
Kujawsko-Pomorskie	-	-	-	44	-	35	-	-	29	5	-	3	-
Lubelskie	-	-	-	21	5	26	-	-	11	2	-	1	-
Lubuskie	-	-	-	11	-	4	-	-	4	3	1	2	-
Łódzkie	-	-	-	41	-	18	-	42	11	1	-	-	-
Małopolskie	-	-	-	32	1	47	-	1	36	8	-	-	-
Mazowieckie	-	-	-	71	-	58	-	27	90	16	4	5	-
Opolskie	-	-	-	5	-	14	-	-	20	1	-	-	-
Podkarpackie	-	1	-	14	-	37	-	2	5	3	-	1	-
Podlaskie	-	-	-	36	-	44	-	19	19	2	-	4	1
Pomorskie	-	-	-	28	-	57	-	-	17	2	-	1	-
Śląskie	-	-	-	47	1	45	-	1	70	9	-	1	-
Świętokrzyskie	-	-	-	23	-	41	-	16	6	7	-	1	-
Warmińsko-Mazurskie	-	-	-	20	-	35	-	6	32	3	-	1	-
Wielkopolskie	2	-	-	41	1	60	-	1	31	5	-	5	-
Zachodniopomorskie	-	-	-	9	-	22	-	-	17	7	-	1	-

			935.0)	Wirusowe zapalenie wątroby							nowe:		(T36-T60;
Województwo	Ospa wietrzna (B01)	Odra (B05)	Różyczka: ogółem (B06; P35.0)	typu A (B15)	typu B: ogółem (B16; B18.01)	typu C: ogółem (B17.1; B18.2)	Świnka (B26)	Włośnica (B75)	Świerzb (B86)	Grypa: ogółem (J10; J11)	Bakteryjne zatrucia pokarmowe: ogółem (A02.0; A05)	Zatrucia grzybami (T62.0)	Inne zatrucia: ogółem (T3 T63-T65)
POLSKA	6754	3	738	30	192	127	1182	7	872	986	590	2	511
Dolnośląskie	722	1	63	-	17	19	68	-	50	896	33	-	19
Kujawsko-Pomorskie	315	-	14	1	15	3	31	-	73	10	58	-	38
Lubelskie	347	-	39	1	4	-	74	-	53	-	21	-	25
Lubuskie	247	-	3	-	4	4	36	5	7	-	15	-	19
Łódzkie	450	-	47	4	21	13	41	-	139	3	45	-	253
Małopolskie	475	-	35	4	16	10	109	-	43	-	42	-	3
Mazowieckie	728	-	107	5	22	19	95	-	88	1	72	-	13
Opolskie	252	-	35	-	3	1	91	-	5	57	5	-	1
Podkarpackie	275	-	23	-	8	2	12	-	51	7	14	-	35
Podlaskie	243	-	44	-	9	1	69	-	34	-	36	-	11
Pomorskie	326	-	15	3	6	16	91	-	30	5	39	-	18
Śląskie	1067	1	192	5	22	8	216	-	123	-	71	-	8
Świętokrzyskie	288	-	8	1	12	16	31	-	39	1	44	2	25
Warmińsko-Mazurskie	247	-	69	1	11	3	77	-	65	-	24	-	5
Wielkopolskie	583	1	29	-	11	7	119	-	32	4	45	-	17
Zachodniopomorskie	189	-	15	5	11	5	22	2	40	2	26	-	21

Meldunek 12/B/99 3

Zakażenia HIV i zachorowania na AIDS Informacja z 31 grudnia 1999 r.

W grudniu 1999 r. do Zakładu Epidemiologii PZH zgłoszono nowo wykryte zakażenie HIV 36 obywateli polskich, wśród których było m.in. 19 zakażonych w związku z używaniem narkotyków i 15 bez informacji o drodze zakażenia

Obecność przeciwciał anty-HIV potwierdzono w Zakładzie Laboratoryjno-Doświadczalnym Instytutu Wenerologii AM w Warszawie, w Wojewódzkim Zespole Chorób Zakaźnych w Gdańsku, w Wojewódzkiej Przychodni Dermatologicznej w Katowicach, w Laboratorium Kliniki Chorób Zakaźnych AM we Wrocławiu, w Zakładzie Serologii Instytutu Hematologii i Transfuzjologii w Warszawie oraz w Zakładzie Transfuzjologii i Transplantologii CSK WAM w Warszawie.

Odnotowano zachorowanie na AIDS dwóch kobiet (narkomanki i zakażonej drogą ryzykownych kontaktów heteroseksualnych) oraz dziewięciu mężczyzn (pięciu narkomanów, trzech homoseksualistów i zakażonego drogą ryzykownych kontaktów heteroseksualnych).

Chorzy byli w wieku od 18 do 42 lat. Chory z rozpoznaniem AIDS w 1998 r. miał miejsce zamieszkania w woj. poznańskim. Pozostali chorzy, z AIDS rozpoznanym w 1999 r., mieli miejsce zamieszkania w następujących województwach: trzech w woj. dolnośląskim, troje w woj. wielkopolskim, dwóch w mazowieckim oraz po jednym w kujawsko-pomorskim i lubelskim.

We wszystkich przypadkach określono przynajmniej jedną chorobę wskazującą na AIDS w brzmieniu jak w definicji do celów nadzoru epidemiologicznego, skorygowanej w 1993 r. W ośmiu przypadkach podano liczbę komórek CD4 (od 24 do 440 na mikrolitr).

Od wdrożenia badań w 1985 r. do 31 grudnia 1999 r. stwierdzono zakażenie HIV 6.118 obywateli polskich, wśród których było co najmniej 3.932 zakażonych w związku z używaniem narkotyków.

Ogółem odnotowano 839 zachorowań na AIDS; 470 chorych zmarło.

Wanda Szata Zakład Epidemiologii PZH

* * *

<u>UWAGA:</u> Liczby zachorowań na choroby wywołane przez ludzki wirus upośledzenia odporności [HIV] podawane na str. 1-2 "Meldunków" pochodzą ze sprawozdań Mz-56 nadsyłanych przez Wojewódzkie Stacje San.-Epid. w ramach systemu zbiorczego zgłaszania zachorowań na choroby zakaźne. Natomiast dane o zachorowaniach zawarte w powyższej informacji pochodzą ze skorygowanych w Zakładzie Epidemiologii PZH zgłoszeń poszczególnych zachorowań.

Zakażenia pałeczkami Salmonella u drobiu na Dolnym Śląsku

Salmonelozy stanowią ciągle poważny problem w intensywnej produkcji drobiu. Ze względu na duże znaczenie epidemiologiczne salmonelozy ptaków zostały w Polsce włączone do grupy chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i urzędowego zwalczania (ustawa z dn. 24 kwietnia 1997 r., o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt). W wielu krajach opracowano rządowe programy zwalczania zakażeń drobiu pałeczkami *Salmonella*, polegające między

innymi na wprowadzeniu ścisłego nadzoru nad fermami z uwzględnieniem monitoringu mikrobiologicznego ptaków i środowiska ich utrzymania oraz monitoringu serologicznego. Wprowadzono również wymogi dotyczące czystości mikrobiologicznej produktów drobiarskich, zwłaszcza jaj.

Materiał do badań przeprowadzonych w stadach kur niosek i kurcząt rzeźnych na terenie Dolnego Śląska stanowiły ptaki padłe oraz chore (pisklęta do 3 dnia życia, kurczęta rzeźne i kury nioski) dostarczane w latach 1996-1998 do rutynowych badań diagnostycznych. Badania wykonano w Zakładzie Chorób Drobiu AR we Wrocławiu. Badano przeciętnie 6-8 ptaków z jednego stada. Poddano ponadto badaniom jaja wylęgowe i pochodzące z nieprawidłowych lęgów oraz wymazy kałowe pobierane ze stad kurcząt rzeźnych na 2-3 tygodnie przed ubojem.

Pałeczki *Salmonella* izolowano z następujących narządów wewnętrznych: woreczka żółtkowego, wątroby, śledziony, dwunastnicy, trzustki, treści jelit ślepych, jajnika i jajowodu. Określano ponadto wrażliwość na chemioterapeutyki wyizolowanych od kur i kurcząt pałeczek *Salmonella*. W latach 1996-1998 przebadano ogółem 2.808 stad drobiu (w tym 1.024 stada piskląt kurzych, 1.070 stad kurcząt rzeźnych i 714 stad kur niosek). Wykonano również 419 badań jaj wylęgowych. Badano też wymazy kałowe ze 115 stad kurcząt rzeźnych.

Najniższy wskaźnik zakażenia ptaków pałeczkami *Salmonella* miał miejsce w 1997 roku i wynosił: w stadach piskląt 9,0%, w stadach kurcząt rzeźnych 8,1% oraz 6,8% w stadach kur niosek. W 1998 roku odnotowano istotny wzrost liczby zakażeń tymi drobnoustrojami wszystkich analizowanych grup ptaków, zarówno w odniesieniu do 1997 r., jak i do 1996 r. Odsetek stad zakażonych wynosił: 17,6% piskląt, 16,9% kurcząt rzeźnych i 11,4% kur niosek. W tym czasie pałeczki *Salmonella* izolowano z 8,5% jaj wylęgowych, podczas gdy w latach 1996 i 1997 wskaźniki te wynosiły odpowiednio 4,0% i 7,1%.

W latach 1996-1998 spośród wszystkich szczepów najczęściej izolowano Salmonella enteritidis: 87,1% udziału u piskląt, 87,8% u kurcząt rzeźnych i 76,2% u kur niosek. Z jaj szczep ten izolowano w 89,6%, a z wymazów kałowych – w 100%. Udział S.typhimurium w analizowanym okresie wyniósł razem 5,5%. W warunkach in vitro pałeczki Salmonella cechowała najwyższa wrażliwość na norfloksacynę (92,3%) i enrofloksacynę (89,3%), a następnie na amoksycylinę (83,3%) i flumechinę (82,8%). Najwyższy odsetek szczepów opornych zanotowano względem sulfonamidów (53,8%).

Z przeprowadzonych badań wynika, że stopień zakażenia drobiu i jaj wylęgowych pałeczkami *Salmonella* ciągle utrzymuje się na stosunkowo wysokim poziomie.

na podst.: A.Wieliczko, M.Mazurkiewicz "Zakażenia pałeczkami Salmonella u drobiu na Dolnym Śląsku" (Medycyna Wet. 1999,55,(7),445-450)

opracowała A.Przybylska

Malaria w świecie w latach 1982-1997

W "Weekly Epidemiological Record" (1999,32,265-270) opublikowano informacje o występowaniu malarii w świecie w latach 1982-1997 w poszczególnych krajach członkowskich. Prezentując posiadane materiały, centrala WHO ma świadomość znacznego niedoszacowania rozmiarów

Meldunek 12/B/99 4

problemu z następujących powodów:

- braku systematycznych meldunków z szeregu krajów, zwłaszcza z kontynentu afrykańskiego, położonych na południe od Sahary;
- ograniczenia zgłaszalności do przypadków stwierdzanych wyłącznie przez państwowe struktury organizacyjne oraz zachorowań potwierdzonych laboratoryjnie.

Większość karajów afrykańskich położonych na południe od Sahary zgłaszała przypadki rozpoznane klinicznie, natomiast meldunki z pozostałych krajów dotyczyły zachorowań potwierdzonych laboratoryjnie z wyjątkiem Chin (1982 i 1986) oraz Papui i Nowej Gwinei (1994). W związku z tak istotnymi rozbieżnościami dane są porównywalne w ograniczonym zakresie i ujawniają tylko zarysowujące się trendy.

Oficjalnie w analizowanym okresie zgłaszano 25 mln zachorowań na malarię rocznie, najwięcej z terenów Afryki, a następnie Azji. Zaznaczył się znaczny wzrost zgłaszalności z terenu Afryki z około 5 mln przypadków rocznie w latach 1961-1981 do 19 mln zachorowań rocznie w latach 1982-1997.

Podkreśla się nawrót występowania zimnicy w Armenii, gdzie w 1995 r. zgłoszono 502 zachorowania, w 1996 r. 347 zachorowań oraz 841 w 1997 r. Z północnej Korei nie otrzymano meldunków. Natomiast w południowej Korei jedno zachorowanie zarejestrowano w 1993 roku, po czym następował wzrost liczby zachorowań do 1.724 przypadków w 1997 roku.

W komentarzu centrala WHO w Genewie podkreśla, że obecnie malaria występuje na terenie ponad 100 krajów i według szacunkowych danych w 1998 r. miało miejsce prawie 300 mln zachorowań i ponad 1 mln zgonów. Prawie 90% tych zgonów wystąpiło na kontynencie afrykańskim w rejonach położonych na południe od Sahary, dotyczyły głównie dzieci.

Wojciech Żabicki

Sulfadoxine/pyrimethamine (SP) podstawowym lekiem w zwalczaniu epidemii malarii w Kenii

Epidemie malarii okresowo występują w Kenii od osiemdziesiątych lat i zawsze dotyczyły górskich terenów w zachodnich rejonach kraju. Od 1997 roku zachorowaniami ogarnięte zostały półpustynne, północno-wschodnie rejony kraju w następstwie intensywnych opadów deszczu związanych z ciepłym prądem El Nino.

Wzrost oporności plazmodiów na chloroquine spowodował załamanie postępowania przeciwepidemicznego, które dotychczas było oparte głównie o leczenie zachorowań. W 1999 r. do leczenia chorych wybrano sulfadoxine/pyrimethamine i duże ilości tego środka dostarczono wcześniej do ośrodka zdrowia po rozpoczęciu pory deszczowej. Pozwoliło to na skuteczne działanie przeciwepidemiczne we wczesnej fazie tegorocznej epidemii, której rozmiary znacznie przekroczyły wszelkie oczekiwania. W następstwie do działań musiała być włączona centrala WHO w Genewie i Biuro Regionalne oraz szereg organizacji, takich jak Medecines sans Frontieres, MERLIN, World Vision i inne.

na podstawie "Wkly Epid.Rec." (1999,29,243) opracował Wojciech Żabicki

adres internetowy: http://www.medstat.waw.pl

"Meldunki" opracowuje zespół: Mirosław P. Czarkowski (red.odp.), Ewa Cielebak, Barbara Kondej, Ewa Stępień - tel. (022) 849-77-02, tel. (022) 849-40-51/7/ w. 210, fax (022) 849-74-84, tlx 816712, e-mail epimeld@medstat.waw.pl.; Jadwiga Żabicka (koment.) - tel. (022) 849-40-51/7/ w. 206. Kierownictwo naukowe: prof. dr hab. Wiesław Magdzik.

